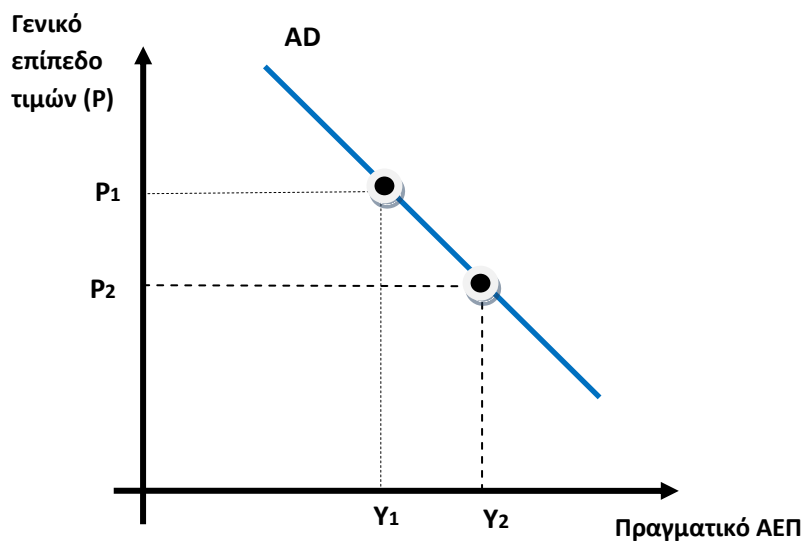

Ερώτηση Α1: Εκφώνηση

α) Να εξηγήσετε την έννοια της καμπύλης συνολικής ζήτησης (AD) και να την παρουσιάσετε διαγραμματικά (κλειστή οικονομία). Να αναφερθούν οι παράγοντες που μετατοπίζουν την καμπύλη συνολικής ζήτησης.

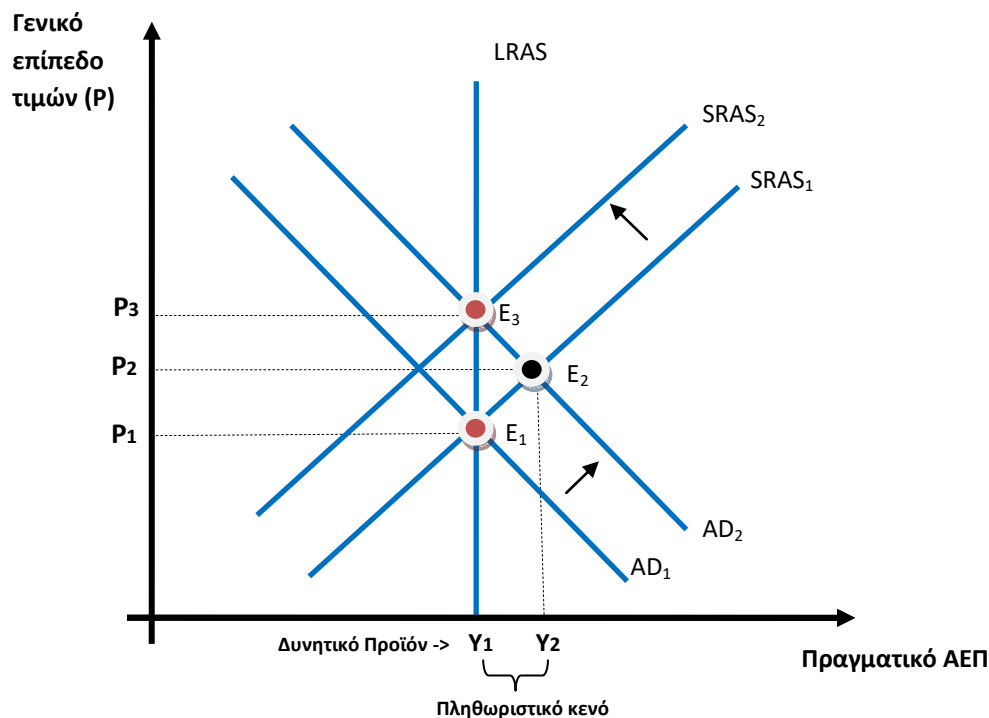
β) Χρησιμοποιώντας την καμπύλη συνολικής ζήτησης (AD), τη βραχυχρόνια καμπύλη συνολικής προσφοράς (SRAS) και τη μακροχρόνια καμπύλη συνολικής προσφοράς (LRAS), εξηγήστε (και δείξτε διαγραμματικά) τη διαδικασία με την οποία μια αύξηση της προσφοράς χρήματος από την Κεντρική Τράπεζα (θετική διαταραχή της ζήτησης) θα οδηγήσει την οικονομία από μία θέση μακροχρόνιας μακροοικονομικής ισορροπίας σε μια άλλη.

α) Σε μια κλειστή οικονομία, η καμπύλη συνολικής ζήτησης (AD) δείχνει τη σχέση μεταξύ γενικού επιπέδου τιμών και ζητούμενης ποσότητας συνολικού προϊόντος (βλ. σχ. σελ. 756, Krugman & Wells, 2018). Διαφορετικά, θα λέγαμε ότι μας προσδιορίζει τη συνολική ποσότητα εγχώρια παραγμένων τελικών αγαθών και υπηρεσιών που ζητείται από πλευράς νοικοκυριών, επιχειρήσεων και κυβέρνησης σε κάθε διαφορετικό γενικό επίπεδο τιμών (βλ. σχ. διαφάνεια 53 των σημειώσεων του ΕΑΠ για 2^η ΟΣΣ). Η αρνητική κλίση της συγκεκριμένης καμπύλης στην ουσία μας αποκαλύπτει την αντίστροφη σχέση που υπάρχει μεταξύ του γενικού επιπέδου τιμών και της ζητούμενης ποσότητας συνολικού προϊόντος. Οπότε, μια οποιαδήποτε μεταβολή του γενικού επιπέδου τιμών προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση θα οδηγήσει, λόγω της “ενεργοποίησης” του αποτελέσματος του πλούτου και του αποτελέσματος του επιτοκίου, σε μια μεταβολή της δαπάνης προς την αντίθετη κατεύθυνση και ως εκ τούτου, σε μια μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας συνολικού προϊόντος επίσης προς την αντίθετη κατεύθυνση (βλ. σχ. διαφάνεια 53 των σημειώσεων του ΕΑΠ για 2^η ΟΣΣ και σελ. 758, Krugman & Wells, 2018). Όπως φαίνεται και στο παρακάτω διάγραμμα που απεικονίζει σχηματικά την AD (βάσει του σχήματος 63.3, σελ. 760, Krugman & Wells, 2018), η μείωση του γενικού επιπέδου τιμών (από P_1 σε P_2) οδηγεί σε μια αξία συνολικής ζητούμενης ποσότητας αγαθών και υπηρεσιών μεγαλύτερου μεγέθους (από Y_1 σε Y_2)

Οι παράγοντες που μετατοπίζουν την καμπύλη ζήτησης και ως εκ τούτου μεταβάλλουν τη ζητούμενη ποσότητα συνολικού προϊόντος σε ένα οποιοδήποτε γενικό επίπεδο τιμών είναι α) οι μεταβολές των προσδοκιών των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων για το μέλλον, β) οι μεταβολές στον πλούτο των νοικοκυριών (οι οποίες δεν προκαλούνται από μεταβολές του γενικού επιπέδου τιμών), γ) το μέγεθος του υπάρχοντος αποθέματος φυσικού κεφαλαίου σε μια οικονομία, δ) η άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής και ε) η άσκηση νομισματικής πολιτικής (βλ. σχ. πίνακα 63.1, σελ. 762, Krugman & Wells, 2018). Συγκεκριμένα, σε μια κλειστή οικονομία, η καμπύλη συνολικής ζήτησης μετατοπίζεται προς τα δεξιά (αριστερά) όταν βελτιώνονται (χειροτερεύουν) οι προσδοκίες για το μέλλον ή/και όταν αυξάνεται (μειώνεται) η πραγματική αξία των περιουσιακών στοιχείων των νοικοκυριών ή/και όταν υφίσταται στην οικονομία ένα απόθεμα φυσικού κεφαλαίου σχετικά μικρού (μεγάλου) μεγέθους ή/και όταν ασκείται επεκτατική (συσταλτική) δημοσιονομική πολιτική ή/και όταν ασκείται επεκτατική (συσταλτική) νομισματική πολιτική.

β) Αμέσως παρακάτω παρουσιάζουμε διαγραμματικά τη διαδικασία με την οποία μια αύξηση της προσφοράς χρήματος από την Κεντρική Τράπεζα θα οδηγήσει την οικονομία από μια θέση *μακροχρόνιας μακροοικονομικής ισορροπίας* (E_1) σε μια άλλη θέση *μακροχρόνιας μακροοικονομικής ισορροπίας* (E_3)

Υποθέτουμε η οικονομία “ξεκινάει” από μια θέση μακροχρόνιας μακροοικονομικής ισορροπίας που αντιστοιχεί σε ένα συνολικό προϊόν ίσο με το δυνητικό προϊόν (όπως φαίνεται στο παραπάνω σχήμα το αρχικό αυτό σημείο είναι το E_1 που αντιστοιχεί σε δυνητικό προϊόν ίσο με Y_1 , βλ. σχ. σχήμα 65.4 και σελ. 773, Krugman & Wells,

2018). Η αύξηση στην προσφορά χρήματος είναι στην ουσία μια *επεκτατική νομισματική πολιτική* που μετατοπίζει την καμπύλη συνολικής ζήτησης (AD) προς τα δεξιά (όπως φαίνεται στο παραπάνω σχήμα η καμπύλη συνολικής ζήτησης μετατοπίζεται από τη θέση AD₁ στη θέση AD₂, βλ. σχ. πίνακα 63.1 και σελίδα 763, Krugman & Wells, 2018). Η συγκεκριμένη πολιτική από τη στιγμή που αυξάνει τη συνολική ζήτηση της οικονομίας αποτελεί μια **θετική διαταραχή της ζήτησης** (βλ. σχ. σχήμα 65.2β, Krugman & Wells, 2018). Βραχυχρονίως, όπου οι ονομαστικοί μισθοί είναι άκαμπτοι, η συγκεκριμένη “διαταραχή” θα οδηγήσει σε αύξηση του γενικού επιπέδου τιμών και αύξηση του συνολικού προϊόντος (όπως φαίνεται στο παραπάνω σχήμα η οικονομία κινείται κατά μήκος της SRAS₁ προς μια νέα βραχυχρόνια μακροοικονομική ισορροπία στο σημείο E₂ όπου πλέον το γενικό επίπεδο τιμών έχει αυξηθεί από P₁ σε P₂ και το εισόδημα έχει αυξηθεί από Y₁ σε Y₂). Στην ουσία, η συγκεκριμένη νομισματική πολιτική “οδήγησε” σε ένα **πληθωριστικό κενό** δηλαδή, σε μια κατάσταση όπου το συνολικό προϊόν της οικονομίας είναι υψηλότερο από το δυνητικό προϊόν (Y₂ > Y₁, βλ. σχ. σχήμα 65.6 και σελ. 784-5, Krugman & Wells, 2018). Ξέρουμε όμως, ότι μακροχρονίως η οικονομία τείνει προς **αυτοδιόρθωση** δηλαδή, καταφέρνει να επανέρχεται σε κατάσταση μακροχρόνιας μακροοικονομικής ισορροπίας (..όπου το συνολικό προϊόν θα είναι ίσο με το δυνητικό προϊόν). Πιο συγκεκριμένα, εξαιτίας της χαμηλής ανεργίας και της δυσκολίας εύρεσης εργαζομένων που έχει πλέον προκύψει λόγω της υψηλής παραγωγής, θα οδηγηθούμε σε μια αύξηση των ονομαστικών μισθών που με τη σειρά της θα ωθήσει τους παραγωγούς να μειώσουν το προϊόν (βλ. σχ. σελ. 774, 784-5 και πίνακα 64.1, Krugman & Wells, 2018). Έτσι, το πληθωριστικό κενό θα προκαλέσει βαθμιαία τη μετατόπιση της βραχυχρόνιας καμπύλης συνολικής προσφοράς προς τα αριστερά (**αρνητική διαταραχή προσφοράς**, βλ. σχ. σχήμα 65.3β, Krugman & Wells, 2018) μέχρις ότου οδηγηθούμε εκ νέου στα επίπεδα παραγωγής που αντιστοιχούν στο δυνητικό προϊόν και άρα επανέλθουμε σε ένα (νέο) σημείο μακροχρόνιας μακροοικονομικής ισορροπίας (όπως φαίνεται στο παραπάνω σχήμα η καμπύλη βραχυχρόνιας συνολικής προσφοράς μετατοπίζεται από τη θέση SRAS₁ στη θέση SRAS₂ και καταλήγουμε στο σημείο E₃ που αντιστοιχεί και πάλι στο δυνητικό προϊόν που είναι ίσο με Y₁ αλλά με ένα γενικό επίπεδο τιμών που είναι ακόμα υψηλότερο – αφού έχει ανέβει από P₂ σε P₃-).

Ερώτηση Α2: Εκφώνηση

Θεωρήστε ότι μία (κλειστή) οικονομία στην οποία οι τιμές είναι σταθερές, περιγράφεται από τις ακόλουθες σχέσεις:

$$\text{Συνάρτηση Κατανάλωσης: } C = 200 + 0,8Y^d \quad (1)$$

$$\text{Συνολική Επένδυση: } I = 500 \quad (2)$$

$$\text{Κυβερνητικές (ή Δημόσιες) Δαπάνες: } G = 500 \quad (3)$$

$$\text{Πραγματικοί Φόροι: } T = 500$$

όπου $Y^d = \text{Διαθέσιμο εισόδημα} = Y - T$ (Εισόδημα μείον Φόροι).

α) Να προσδιορίσετε το σημείο βραχυχρόνιας ισορροπίας του προϊόντος Y_1^* . Αν η πλήρης απασχόληση πραγματοποιείται σε επίπεδο προϊόντος $Y_p = 6000$, να εξετάσετε αν η συγκεκριμένη οικονομία αντιμετωπίζει υφεσιακό (παραγωγικό) ή πληθωριστικό κενό και να το προσδιορίσετε. Ποια είναι η τιμή του πολλαπλασιαστή δημοσίων δαπανών; Να κατασκευαστεί το σχετικό Διάγραμμα. (μονάδα 1).

β) Έστω ότι οι τιμές τώρα είναι μεταβαλλόμενες (ή δεν είναι σταθερές) και η συνάρτηση κατανάλωσης γίνεται:

$$\text{Συνάρτηση Κατανάλωσης: } C = 200/P + 0,8Y^d \quad (4)$$

Έστω επίσης ότι η βραχυχρόνια συνάρτηση συνολικής προσφοράς δίνεται από:

$$\text{Βραχυχρόνια Συνολική Προσφορά [SRAS]: } Y = 5000 - 500/P \quad (5)$$

Ποια θα είναι η συνάρτηση συνολικής ζήτησης (AD) και ποιο το σημείο βραχυχρόνιας ισορροπίας (Y_2^*, P_2^*). Με δεδομένο το επίπεδο προϊόντος πλήρους απασχόλησης $Y_p = 6000$, η συγκεκριμένη οικονομία αντιμετωπίζει υφεσιακό (παραγωγικό) ή πληθωριστικό κενό; Να κατασκευαστεί το σχετικό Διάγραμμα. (μονάδα 1).

γ) Με δεδομένες τις συναρτήσεις κατανάλωσης και SRAS από το ερώτημα (β), έστω τώρα ότι οι κυβερνητικές δαπάνες αυξάνονται κατά 100 μονάδες (και οι τιμές παραμένουν μεταβαλλόμενες). Βρείτε το νέο επίπεδο ισορροπίας (Y_3^*, P_3^*) και παρουσιάστε το διαγραμματικά. Να υπολογίσετε το μέγεθος του πολλαπλασιαστή δημοσίων δαπανών στην συγκεκριμένη οικονομία. Ο πολλαπλασιαστής στο υποερώτημα (α) είναι μικρότερος ή μεγαλύτερος από τον πολλαπλασιαστή που βρήκατε τώρα (υποερώτημα γ); Γιατί; (μονάδα 1)

α) Μια οικονομία βρίσκεται σε ισορροπία όταν δημιουργεί ένα συνολικό προϊόν το οποίο ταυτίζεται με το μέγεθος της συνολικής ζήτησης (βλ. σχ. 740-2, Krugman & Wells, 2018). Οπότε, αν θέσουμε το συνολικό προϊόν (ή αντίστοιχα το συνολικό εισόδημα) ως Y και όλες τις πηγές ζήτησης (ή σχεδιασμένης δαπάνης) μιας κλειστής οικονομίας με κρατικό τομέα ως $C+I+G$, τότε η κατάσταση ισορροπίας της συγκεκριμένης οικονομίας θα μπορούσε να αποτυπωθεί με τη σχέση $Y=C+I+G$ (βλ. σχ. τύπο 62.6, σελ. 741, Krugman & Wells, 2018 και σελ. 101, Λιανός & Κυρίκος, 2008).

Οπότε κάνουμε τους παρακάτω υπολογισμούς:

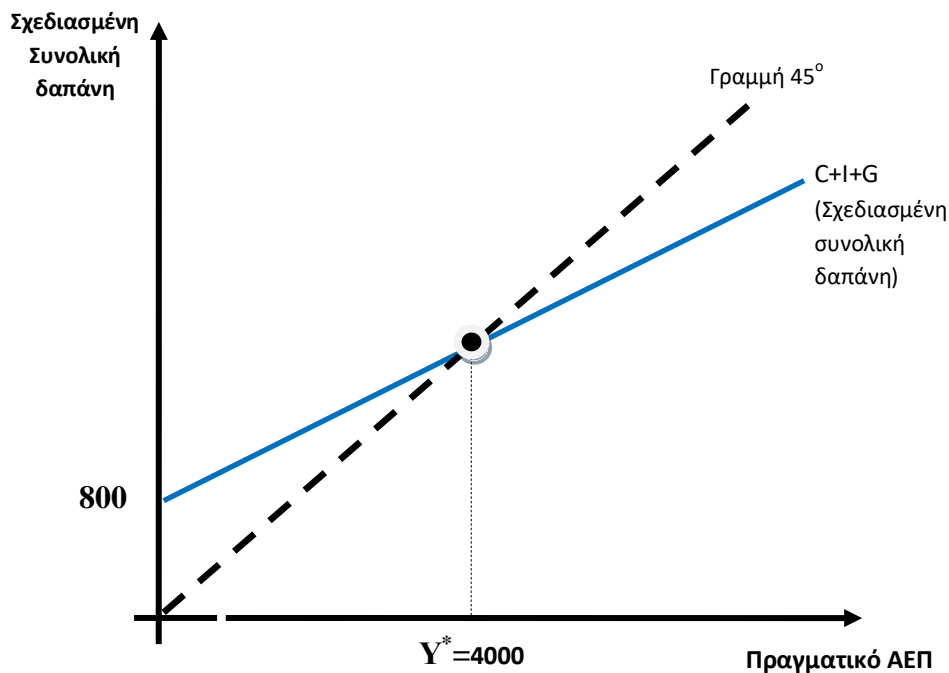
$$\begin{aligned} Y &= C + I + G \Rightarrow Y = (200 + 0,8Y_d) + 500 + 500 \Rightarrow Y = 200 + 0,8(Y-T) + 1000 \Rightarrow \\ Y &= 200 + 0,8Y - 0,8T + 1000 \Rightarrow Y - 0,8Y = 1200 - (0,8 \times 500) \Rightarrow 0,2Y = 1200 - \\ 400 &\Rightarrow 0,2Y = 800 \Rightarrow Y = 4.000. \end{aligned}$$

Απαντήσεις προτεινόμενες – ενδεικτικές. Υπάρχει μόνο ένας καλός τρόπος... ο Δικός σας!

Αν το επίπεδο προϊόντος στο οποίο πραγματοποιείται πλήρη απασχόληση (δυναμικό προϊόν) είναι ίσο με $Y_p = 6000$ τότε η συγκεκριμένη οικονομία που ισορροπεί βραχυχρονίως σε επίπεδο προϊόντος $Y_1^* = 4000$ αντιμετωπίζει υφεσιακό (παραγωγικό) κενό (αφού $Y_1^* < Y_p$, βλ. σχ. σελ. 783, Krugman & Wells, 2018). Το μέγεθος του υφεσιακού κενού είναι ίσο με $Y_p - Y_1^* = 6000 - 4000 = 2000$.

Όπως σημειώνεται, θεωρώντας σταθερό το γενικό επίπεδο τιμών, ένας πολλαπλασιαστής μπορεί να υπολογιστεί με τον τύπο $1/(1-MPC)$ (βλ. σχ. σελ. 724-5, Krugman & Wells, 2018 & διαφάνεια 41 των σημειώσεων του ΕΑΠ) οπότε ο συγκεκριμένος τύπος μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως πολλαπλασιαστής δημοσίων δαπανών. Ξέρουμε ότι MPC είναι η οριακή ροπή προς κατανάλωση και ότι το μέγεθος αυτό μπορεί να εντοπιστεί σε μια συνάρτηση κατανάλωσης (..εντοπίζοντας τον αριθμό μπροστά από το Y_d , βλ. σχ. σελ. 728-9, Krugman & Wells, 2018). Βάσει της συνάρτησης κατανάλωσης του παραδείγματός μας έχουμε ότι $MPC=0,8$ και έτσι ο πολλαπλασιαστής δημοσίων δαπανών ισούται με $1/(1-0,8) = 5$

Το διάγραμμα* μας θα είναι ως εξής (βλ. σχ. σελ. 742-3, Krugman & Wells, 2018 και διάγραμμα 4.4 σελ. 110 Λιανός & Κυρίκος, 2008):

* Η ευθεία $C+I+G$ τέμνει τον κάθετο άξονα στο 800 γιατί αν $Y=0$ η συνολική δαπάνη είναι ίση με 800 θα έχω $C+I+G = 200 + 0,8(Y-T) + 500 + 500 = 200 + 0,8(0 - 500) + 1000 = 200 - 400 + 1000 = 800$

β) Η συνάρτηση συνολικής ζήτησης μας δείχνει το μέγεθος του πραγματικού ΑΕΠ (..και άρα αντίστοιχα του συνολικού εισοδήματος που προκύπτει διαμέσου αυτού) που θα διαμορφώνεται κάθε φορά βάσει των αλλαγών του μεγέθους της συνολικής δαπάνης (ή ζητούμενης ποσότητας συνολικού προϊόντος) που θα προκαλούνται

Απαντήσεις προτεινόμενες – ενδεικτικές. Υπάρχει μόνο ένας καλός τρόπος... ο Δικός σας!

εξαιτίας των μεταβολών στο γενικό επίπεδο τιμών. Άρα, μια τέτοια συνάρτηση θα έχει ως ανεξάρτητη μεταβλητή το γενικό επίπεδο τιμών και εξαρτημένη μεταβλητή το πραγματικό ΑΕΠ (ή συνολικό εισόδημα). Στα πλαίσια της κλειστής οικονομίας για να δημιουργήσουμε τη συνάρτηση AD θα “δουλέψουμε” τη σχέση $AD = C + I + G \Rightarrow Y = C + I + G$ (..η οποία θα ήταν $Y = C + I + G + X - IM$ αν είχαμε ανοικτή οικονομία, βλ. σχ. σχέση 63.1, σελ. 757, Krugman & Wells, 2018).

Οπότε κάνουμε τους παρακάτω υπολογισμούς:

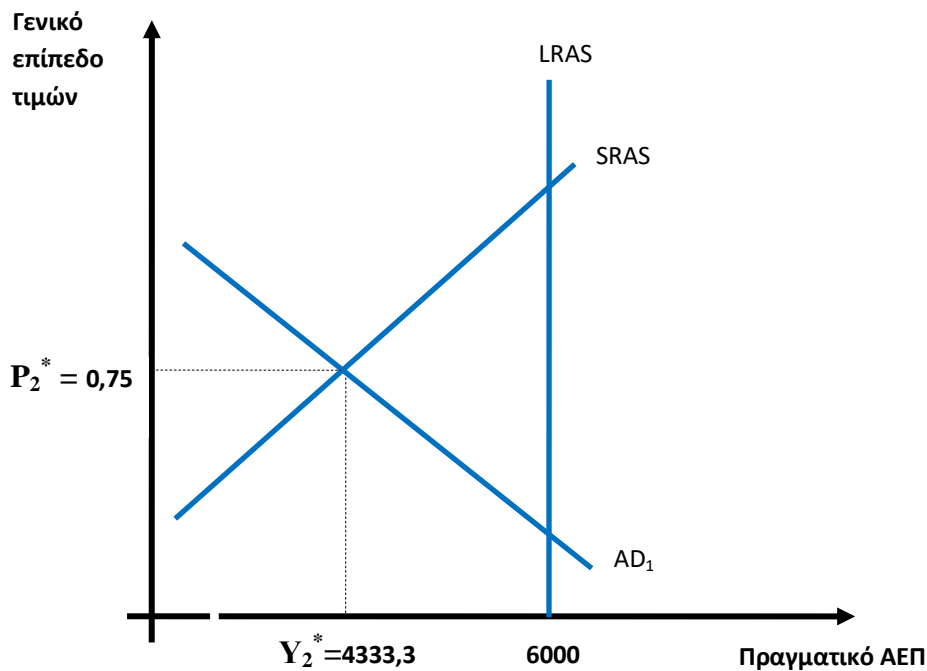
$$\begin{aligned} Y &= C + I + G \Rightarrow Y = 200/P + 0,8Y_d + 500 + 500 \Rightarrow Y = 200/P + 0,8(Y - T) + 500 + 500 \\ &\Rightarrow Y = 200/P + 0,8Y - 0,8T + 1000 \Rightarrow Y - 0,8Y = 200/P - (0,8 \times 500) + 1000 \\ &\Rightarrow 0,2Y = 200/P + 600 \Rightarrow Y = 3000 + 1000/P (AD_1) \end{aligned}$$

Για να εντοπίσουμε το σημείο βραχυχρόνιας (μακροοικονομικής) ισορροπίας (Y_2^* , P_2^*) της συγκεκριμένης οικονομίας (βλ. σχ. σχήμα 65.1) στην ουσία θα πρέπει να εξισώσουμε τη συνάρτηση της συνολικής ζήτησης (AD_1) με αυτή της βραχυχρόνιας συνολικής προσφοράς (SRAS) έτσι ώστε να βρούμε το γενικό επίπεδο τιμών ισορροπίας. Θα έχουμε:

$$3000 + 1000/P = 5000 - 500/P \Rightarrow 1500/P = 2000 \Rightarrow P = 0,75$$

Επομένως το γενικό επίπεδο τιμών ισορροπίας είναι $P_2^* = 0,75$. Αντικαθιστώντας το P_2^* είτε στη σχέση AD_1 είτε στη σχέση SRAS, βρίσκουμε ότι το πραγματικό ΑΕΠ ισορροπίας είναι $Y_2^* = 4333,3$. Καταλήγουμε έτσι ότι στο σημείο (Y_2^* , P_2^*) = (4333,3, 0,75) η συγκεκριμένη οικονομία βρίσκεται σε βραχυχρόνια (μακροοικονομική) ισορροπία. Εφόσον το συγκεκριμένο πραγματικό ΑΕΠ $Y_2^* = 4333,3$ είναι μικρότερο του προϊόντος πλήρους απασχόλησης $Y_p = 6000$ (δλδ. $Y_2^* < Y_p$) συμπεραίνουμε ότι η οικονομία αντιμετωπίζει υφεσιακό (παραγωγικό) κενό

Το διάγραμμα μας θα είναι ως εξής:

γ) Η αύξηση των δημοσίων δαπανών αποτελεί μια επεκτατική δημοσιονομική πολιτική η οποία θα οδηγήσει σε μια νέα συνολική ζήτηση (βλ. σχ. σελ. 763, Krugman & Wells, 2018) και άρα σε μια νέα συνάρτηση συνολικής ζήτησης (AD₂). Θέτοντας G' = 600 "δουλεύουμε" πλέον τη σχέση $Y = C + I + G'$ για να βρούμε τη νέα συνάρτηση της συνολικής ζήτησης (AD₂).

Οπότε κάνουμε τους παρακάτω υπολογισμούς:

$$Y = C + I + G' \Rightarrow Y = 200/P + 0,8Y_d + 500 + 600 \Rightarrow Y = 200/P + 0,8(Y - T) + 500 + 600 \Rightarrow Y = 200/P + 0,8Y - 0,8T + 1100 \Rightarrow Y - 0,8Y = 200/P - (0,8 \times 500) + 1100 \Rightarrow 0,2Y = 200/P + 700 \Rightarrow Y = 3500 + 1000/P \text{ (AD}_2\text{)}$$

Για να εντοπίσουμε το νέο σημείο βραχυχρόνιας (μακροοικονομικής) ισορροπίας (Y₃^{*}, P₃^{*}) της συγκεκριμένης οικονομίας στην ουσία θα πρέπει να εξισώσουμε τη νέα συνάρτηση της συνολικής ζήτησης (AD₂) με αυτή της βραχυχρόνιας συνολικής προσφοράς (SRAS) έτσι ώστε να βρούμε το νέο γενικό επίπεδο τιμών ισορροπίας. Θα έχουμε:

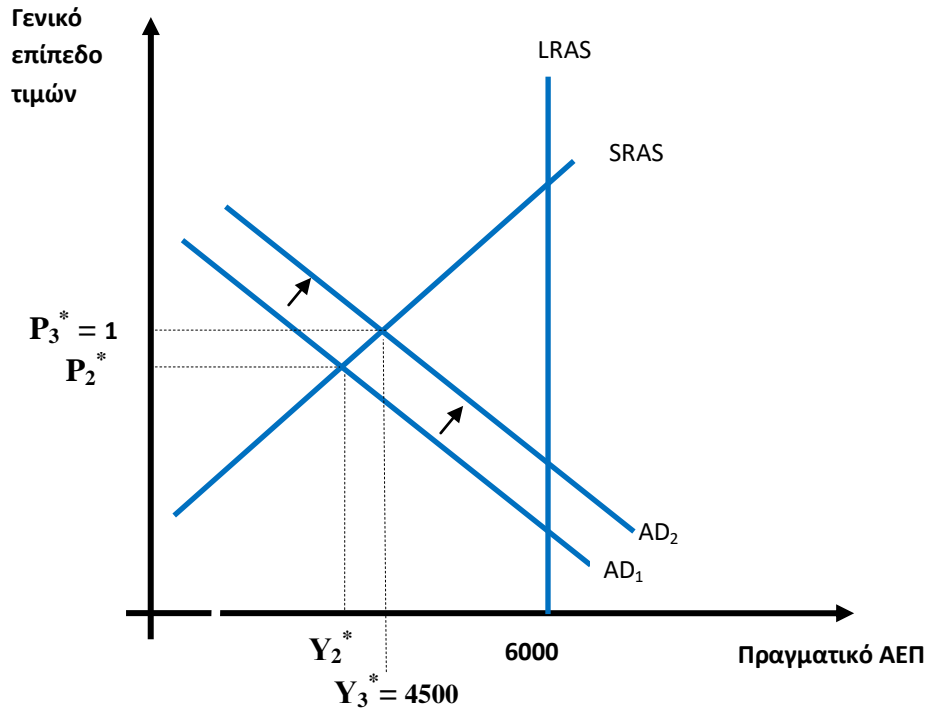
$$3500 + 1000/P = 5000 - 500/P \Rightarrow 1500/P = 1500 \Rightarrow P = 1$$

Επομένως το νέο γενικό επίπεδο τιμών ισορροπίας είναι P₃^{*} = 1. Αντικαθιστώντας το P₃^{*} είτε στη σχέση AD₂ είτε στη σχέση SRAS, βρίσκουμε ότι το νέο πραγματικό ΑΕΠ ισορροπίας είναι Y₃^{*} = 4500. Καταλήγουμε έτσι ότι στο σημείο

Απαντήσεις προτεινόμενες – ενδεικτικές. Υπάρχει μόνο ένας καλός τρόπος... ο Δικός σας!

$(Y_3^*, P_3^*) = (4500, 1)$ η συγκεκριμένη οικονομία βρίσκεται σε βραχυχρόνια (μακροοικονομική) ισορροπία μετά την αύξηση των δημοσίων δαπανών

Το διάγραμμα μας θα είναι ως εξής (..με μετατόπιση της AD_1 προς τα πάνω και δεξιά):

Όπως σημειώνεται, ένας πολλαπλασιαστής υπολογίζεται μέσω του λόγου της συνολικής μεταβολής στο πραγματικό ΑΕΠ που οφείλεται σε μια αυτόνομη μεταβολή ενός συγκεκριμένου μεγέθους συνολικής δαπάνης της οικονομίας, προς το μέγεθος αυτής της αυτόνομης μεταβολής (βλ. σχ. σελ. 724, Krugman & Wells). Αξιοποιώντας τα αποτελέσματα του αμέσως προηγούμενου υπό-ερωτήματος (β) και των αμέσως παραπάνω αποτελεσμάτων αυτού του υπό-ερωτήματος (γ) θα μπορούσαμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η αύξηση των δημοσίων δαπανών κατά 100 μονάδες ($\Delta G = 100$) οδήγησε σε αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ κατά 166,7 μονάδες ($\Delta Y = 166,7$). Χρησιμοποιώντας τον τύπο του πολλαπλασιαστή δημοσίων δαπανών $\Delta Y / \Delta G$ βρίσκουμε ότι ο πολλαπλασιαστής στη συγκεκριμένη οικονομία ισούται με $\Delta Y / \Delta G = 166,7 / 100 = 1,667$

Ο πολλαπλασιαστής στο υπό-ερώτημα (α) ήταν μεγαλύτερος από τον πολλαπλασιαστή που υπολογίσαμε στο παρόν υπό-ερώτημα (γ). Ο λόγος που συμβαίνει κάτι τέτοιο είναι ότι στο υπό-ερώτημα (α) είχαμε σταθερές τιμές ενώ στο υπό-ερώτημα (γ) είχαμε μεταβαλλόμενες. Πιο συγκεκριμένα, όταν έχουμε μεταβαλλόμενες τιμές, όπως είδαμε, μια αύξηση του μεγέθους μιας αυτόνομης δαπάνης (..και άρα η συνεπακόλουθη αύξηση της συνολικής ζήτησης) οδηγεί σε άνοδο του γενικού επιπέδου τιμών. Ως εκ τούτου, το θετικό αποτέλεσμα επί του πραγματικού ΑΕΠ (που οφείλεται στην αλυσιδωτή αντίδραση που ξεκινάει να

Απαντήσεις προτεινόμενες – ενδεικτικές. Υπάρχει μόνο ένας καλός τρόπος... ο Δικός σας!

λειτουργεί από την αύξηση του μεγέθους μιας αυτόνομης δαπάνης) θα “περιορίζεται” από τη μείωση της καταναλωτικής δαπάνης που προέρχεται από την άνοδο του γενικού επιπέδου τιμών. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, θα “περιορίζεται” και το μέγεθος του πολλαπλασιαστή. Αντίθετα, σε μια οικονομία με σταθερές τιμές, δεν θα υπάρχει μια τέτοιου είδους “επιβάρυνση” για την καταναλωτική δαπάνη (..και άρα και για το πραγματικό ΑΕΠ) και ως εκ τούτου, ο πολλαπλασιαστής σε μια τέτοια οικονομία θα είναι σαφώς μεγαλύτερος.

Απαντήσεις προτεινόμενες – ενδεικτικές. Υπάρχει μόνο ένας καλός τρόπος... ο Δικός σας!

ΜΕΡΟΣ Β

Ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών

Ανατρέξτε στα ηχογραφημένα αρχεία στην πλατφόρμα για αναλυτική παρουσίαση των απαντήσεων

B1) Ποιο από τα ακόλουθα δεν περιλαμβάνεται στο ελληνικό ΑΕΠ;

- A. Η αγορά ενός καινούργιου κινέζικου κινητού
- B. Η δαπάνη του ελληνικού κράτους για την κατασκευή ενός δρόμου
- C. Οι πωλήσεις ελληνικής φέτας στο εξωτερικό
- D. Η αγορά ενός καινούργιου σπιτιού στην Αρκαδία

Σωστή απάντηση η **A** (βλ. σχ. σελ. 582 & 584, Krugman & Wells, 2018)

B2) Ας υποθέσουμε ότι σε μια χώρα ο αριθμός των ατόμων που είναι καταγεγραμμένοι ως απασχολούμενοι είναι 10 εκατομμύρια και αυτοί οι οποίοι είναι καταγεγραμμένοι ως άνεργοι είναι 2,5 εκατομμύρια. Με βάση αυτά τα στοιχεία, ποια απάντηση από τις παρακάτω είναι η σωστή;

- A. Το εργατικό δυναμικό της χώρας και το ποσοστό της ανεργίας είναι ίσα με 12,5 εκατομμύρια και 10% αντίστοιχα
- B. Το εργατικό δυναμικό της χώρας και το ποσοστό της ανεργίας είναι ίσα με 12,5 εκατομμύρια και 20% αντίστοιχα
- C. Το εργατικό δυναμικό της χώρας και το ποσοστό της ανεργίας είναι ίσα με 7,5 εκατομμύρια και 20% αντίστοιχα
- D. Το εργατικό δυναμικό της χώρας και το ποσοστό της ανεργίας είναι ίσα με 7,5 εκατομμύρια και 10% αντίστοιχα

Σωστή απάντηση η **B** (βλ. σχ. σελ. 603, Krugman & Wells, 2018)

B3) Εάν ο δείκτης τιμών καταναλωτή αυξηθεί από 70 σε 105 από το ένα έτος στο επόμενο, ο ρυθμός πληθωρισμού στη διάρκεια αυτής της περιόδου είναι:

- A. 20%
- B. 35%
- C. 40%
- D. 50%

Σωστή απάντηση η **D** (βλ. σχ. σελ. 621 & 630, Krugman & Wells, 2018)

Απαντήσεις προτεινόμενες – ενδεικτικές. Υπάρχει μόνο ένας καλός τρόπος... ο Δικός σας!

B4) Εάν το κόστος ενός καλαθιού αγοράς μειωθεί από 100 ευρώ το έτος 2019 σε 95 ευρώ το έτος 2020, ποια είναι η τιμή του δείκτη τιμών καταναλωτή το έτος 2020, εάν το έτος 2019 είναι το έτος βάσης:

- A. 5
- B. 95
- C. 100
- D. 105

Σωστή απάντηση η B (βλ. σχ. σελ. 629, Krugman & Wells, 2018)

B5) Τα προσδοκώμενα ετήσια έσοδα και κόστη (σε ευρώ) ενός επενδυτικού σχεδίου δίνονται από τον παρακάτω πίνακα.

Έτος	Κόστος	Έσοδα
0	1800	0
1	400	1500
2	250	1500
3	100	1500

Αν γνωρίζουμε ότι το επιτόκιο είναι 5%, η καθαρή παρούσα αξία του επενδυτικού σχεδίου είναι:

- A. 1950
- B. -1950
- C. -1590,8
- D. 1590,8

Σωστή απάντηση η D (βλ. σχ. σελ. 703-4, Krugman & Wells, 2018)

B6) Δίνονται τα παρακάτω δεδομένα για μια ανοικτή οικονομία. Με βάση τα στοιχεία αυτά, η ιδιωτική αποταμίευση στην οικονομία αυτή είναι ίση με:

	(δισ ευρώ)
ΑΕΠ	215
Ιδιωτική Κατανάλωση	153
Δημόσιες Δαπάνες	41
Εξαγωγές	30
Εισαγωγές	37
Δημοσιονομικό Αποτέλεσμα	-17

- A. 17 δισ ευρώ
- B. 21 δισ ευρώ
- C. 4 δισ ευρώ
- D. 38 δισ ευρώ

Σωστή απάντηση η D (βλ. σχ. 683 & 685, Krugman & Wells, 2018)

Απαντήσεις προτεινόμενες – ενδεικτικές. Υπάρχει μόνο ένας καλός τρόπος... ο Δικός σας!

B7) Το διαθέσιμο εισόδημα σε μία οικονομία το 2019 ήταν 1800 ευρώ και το επίπεδο της καταναλωτικής δαπάνης ήταν 1550 ευρώ. Το 2020 το διαθέσιμο εισόδημα αυξήθηκε στα 2200 ευρώ και το επίπεδο της καταναλωτικής δαπάνης αυξήθηκε στα 1850 ευρώ. Ποια είναι η τιμή της οριακής ροπής για κατανάλωση;

- A. 0,80
- B. 0,70
- C. 0,75
- D. 0,65

Σωστή απάντηση η C (βλ. σχ. σελ. 723, Krugman & Wells, 2018)

B8) Ένα νοικοκυριό έχει τρέχον διαθέσιμο εισόδημα (Yd) ίσο με 45000 ευρώ. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η συνάρτηση κατανάλωσης του νοικοκυριού είναι $C = 35000 + 0,6Yd$, εάν η οριακή ροπή προς κατανάλωση αυξηθεί σε 0,7, η καταναλωτική δαπάνη του νοικοκυριού θα αυξηθεί κατά:

- A. 62000 ευρώ
- B. 66500 ευρώ
- C. 4500 ευρώ
- D. 2500 ευρώ

Σωστή απάντηση η C (βλ. σχ. σελ. 728-729, Krugman & Wells, 2018)

B9) Υποθέστε ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ανακοινώνει μία αύξηση του ποσοστού των διαθεσίμων που υποχρεούνται να παρακρατούν οι εμπορικές τράπεζες. Στην περίπτωση αυτή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα:

- A. Χρησιμοποιεί τη νομισματική πολιτική για να μειώσει τη συνολική ζήτηση
- B. Χρησιμοποιεί τη δημοσιονομική πολιτική για να μειώσει τη συνολική ζήτηση
- C. Χρησιμοποιεί τη νομισματική πολιτική για να αυξήσει τη συνολική ζήτηση
- D. Μεταβολές στην προσφορά χρήματος δεν επηρεάζουν τη συνολική ζήτηση

Σωστή απάντηση η A (βλ. σχ. σελ. 873 & 763, Krugman & Wells, 2018)

Απαντήσεις προτεινόμενες – ενδεικτικές. Υπάρχει μόνο ένας καλός τρόπος... ο Δικός σας!

B10) Ξεκινώντας από ένα σημείο μακροχρόνιας ισορροπίας, μια θετική διαταραχή της ζήτησης

- A. Δημιουργεί πληθωριστικό κενό βραχυχρόνια, και, στη μακροχρόνια περίοδο, θετικό παραγωγικό κενό
- B. Δημιουργεί υφεσιακό κενό βραχυχρόνια, και, στη μακροχρόνια περίοδο μηδενικό παραγωγικό κενό
- C. Δημιουργεί υφεσιακό κενό βραχυχρόνια, και, στη μακροχρόνια περίοδο αρνητικό παραγωγικό κενό
- D. Δημιουργεί πληθωριστικό κενό βραχυχρόνια, και, στη μακροχρόνια περίοδο, μηδενικό παραγωγικό κενό

Σωστή απάντηση η D (βλ. σχ. σελ. 784-785, βιβλίου Krugman & Wells, 2018)
